

Truyện Đọc để Giải Trí

Đám Cưới Vợ Cũ

Cả đêm qua y không sao chợp mắt được, cảm giác giống hết đêm trước ngày cưới cách đây bốn năm. Ngày mai vợ cũ lên xe hoa về nhà chồng. Vẫn biết ai rồi cũng sẽ khác nhưng khi nhìn vợ cũ ánh mắt rạng rỡ bên chồng trong mấy tấm hình trên facebook, trong y dâng lên một thứ xúc cảm rất đặc biệt. Có những ý nghĩ lướt qua trong đầu rất nhanh (nhưng y sẽ giấu tiệt nó mà không dám chia sẻ cùng ai).

Sáng sớm, y bận quần đùi hoa, dép Lào, áo may ô đũng đỉnh ra đầu phố ăn cháo lòng. Hôm nay là một ngày đặc biệt nên y tự cho phép mình ăn một bát cháo. Kể ra cũng hơi hoang vì bình thường sáng y vẫn ăn khoai lang luộc với cà, khoai sắn chấm muối vừng hoặc cơm rang. Vừa lẹ mọ bước vào, con mụ chủ quán bụng to như bụng bò đã đón lõng, cười cười bảo.

- Bữa ni có đi ăn cỗ cưới không đó?

Y hất hàm, mặt lạnh như tiền nói cho bát cháo, à lấy chai điệu ra đây mần chén luôn. Mụ chủ tròn mắt nói

- Gớm hè, bữa ni uống rượu nữa à, gớm hè. Chị hỏi thật nha, có thấy buồn không đó?

Mấy khách trong quán bỗng nhiên im re vì biết đang có kịch hay để hóng.

- Hồi đó gi lằng nhằng! Mà cắt cho miếng vèo non ngon ngon luôn.

Ngồi đợi một lúc. Bây giờ thì cháo bụng ra đây rồi, lấy đũa khều miếng dồi đưa lên miệng cắn cái sật, đoạn nhấp ngụm rượu gạo, ngửa đầu "khà" một tiếng rất sang, tự nhiên y thấy mọi sóng gió trong đời nhẹ hều như hơi men, như làn khói bếp mong manh đang len lỏi qua mái bếp của con mụ chủ quán cháo lòng bụng to như bụng bò và nói lảm.

Y vừa chêm chộp nhai vừa tợp rượu, hai chân ngồi chồm hồm trên ghế, thi thoảng dừng lại thò ngón tay vào bộ nhá móc móc thức ăn rồi dịu dàng bôi vào gặm bàn, động tác vô cùng phiêu lãng và chứa đựng nhiều ẩn ý. Y biết ở cái con phố này, mọi sự kiện dù bé bằng ngón tay cũng sẽ trở thành chủ đề cho mọi người bàn tán. Y phải tỏ ra bất cần và ngạo nghễ trong ngày cưới của vợ cũ để những cái miệng không có cái cớ để nói y buồn, y bất mãn hay chán đời muốn tự tử.

Hôm nay, bằng tư thế ngồi chồm hồm trên ghế ăn cháo lòng, y đã gửi đến mọi người trong phố một thông điệp đầy tình nhân ái, đó là bố mày vẫn sống vui, sống khỏe, sống có ích - như tôn chỉ của các cụ hưu trí thuộc Hội người cao tuổi. Mẹ y từng dặn "*Sống ở đời nhiều khi phải đạp lên mặt dư luận mà sống con ạ*". Y cho rằng, tuy khẩu khí hơi lộng ngôn và suồng sã nhưng tinh thần chung, mẹ y đã nói đúng. Dư luận là ai? Dư luận đôi khi chỉ là một con mụ bán thịt đầu công chợ, anh xe ôm đỏi khách trước ngõ, chị đồng nát mắt đảo như rang lạc, ai hờ ra cái gì là kỳ kèo xin. Chúng ta nhiều khi phải khổ sở sống, điều chỉnh hành vi và cân đối cảm xúc vì những đũa ắt ở mà mẹ nào đó - những đũa không bao giờ liên quan đến cuộc đời ta. Vô lý chưa?

Ăn uống no say, y lững thững đi bộ về nhà. Gần 11 giờ trưa y đã có mặt tại đám cưới. Người đông nghịt, nhạc sàn đập bay cả tóc trán, mùi thức ăn, mùi bia, mùi rượu lẫn trong mùi mỹ phẩm... hòa lẫn vào nhau khiến y nôn nao. Có rất nhiều người quen quay ra nhìn y. Bố vợ cũ com lê đen trũi, tóc phát phơ kim tuyết chạy lại bắt tay. Y cúi đầu gật gật rất nhã nhặn. Bố thờ ra đằng mồm, nói:

- Ở tau tưởng mi không đến! Vô đây mần chén cho khí thế đã mờ, vô đây, vô đây!

Mẹ vợ cũ tay cầm nắm phong bì, tươi cười chỉ vào y, nói gì đó với mấy người khách. Nhạc sàn ầm ĩ nên y không nghe được gì, nhưng cũng đoán được đại ý:

- Đây là rể cũ đó! Thăng ni tốt tính nhưng không lo được cho vợ con. Nhìn ngơ ngờ rứa chớ giỏi lảm đo, tốt nghiệp khoa Văn trường đại học Khoa học Xã Hội và Nhân văn.

Vợ đây rồi (à vợ cũ chứ). Nàng lộng lẫy trong chiếc váy trắng tinh khôi, má ửng hồng, lông mi uốn cong như lưỡi câu, miệng tươi roi rói e ấp bên chú rể. Chú rể nghe nói tốt nghiệp Y khoa gì đó, hiện công tác tại phòng mổ bệnh viện đa khoa huyện. Thăng này chiều chiều vẫn ra quán nước ghi đề, có bữa xui y đánh to con 37 vào vì lúc sáng mổ ruột thừa cho một anh. Ca phẫu thuật thành công tốt đẹp, mổ xong bệnh nhân hưởng dương 37 tuổi.

Tiếng nhạc nhỏ lại, mọi người bắt đầu chen nhau tặng quà cô dâu. MC liên tục xướng tên những người tặng quà. Bà nội cô dâu 2 chỉ. Mẹ chú rể 3 chỉ. Thím cô dâu 1 chỉ. Bác họ cô dâu 2 chỉ. Y nghe mà ù hết cả tai với chỉ chỉ. Chợt cô dâu vẫy vẫy tay chỉ vào y. Tim y muốn ngừng đập vì hành động bất ngờ của thị. Thị muốn gì đây? Muốn y chạy lên bá vai chú rể chụp ảnh hay nhắc nhở y cần phải lên tặng quà? Y tái cả mặt. Lúc này có cái phong bì 200 nghìn thì đã bỏ vào thùng rồi, trong người y chỉ có chùm chìa khóa, cái bấm móng tay và gói thuốc lá hút dở. Y thờ hờn hờn như sắp đứt hơi. *Thôi nào, vợ ơi! Cái gì đã qua thì cũng qua rồi. Phải muối mặt lắm anh mới dám mò tới đây, trước kia sống với nhau có gì khúc mắc, không vừa lòng em hãy bỏ quá, đừng làm anh bề mặt thêm lần nữa, vợ ơi!*

Bên trên bực gỗ, vợ cũ vẫn vẫy tay lia lịa. Cái mặt thị lúc này trông mới hăm tãi biết bao. Đúng là cà cuống chết đến đít vẫn còn cay. Thị định quyết định hạ nhục phát chót hạ đối với chồng cũ ư? Máu dồn lên mặt y, nóng bừng bừng. Tự nhiên y thấy hồi hận thêm lần nữa vì đã từng lấy một người cay nghiệt như thị.

Có ai đó đẩy sau lưng y, nói lên đi, lên đi. Đã thế y lên thật. Mặt y vênh lên như bánh đa cốt để che giấu sự nhục nhã, ê chề của một kẻ bại trận. Tiếng vỗ tay râm ran, những ánh mắt hau háu dõi lên sân khấu như đang xem một màn ảo thuật vốn chỉ có trong tivi. Vợ cũ kéo vai y lại gần, đoạn ghé tai hỏi nhỏ:

- Cái ấy dạo này hấn đã...lên được chưa?

Y lúng túng, ngượng ngừng hỏi lại.

- Cái chi lên?

Thị dúm vào túi áo quần y lọ gì đó bé tí như lọ thuốc tây, đoạn nói nhỏ.

- Đây là loại Sìn sủi lão chồng em vẫn dùng, khỏe lắm. Chơi em đã lắm. Em lấy cặp của lão một lọ để gửi anh, cứ hiệu này mà mua. Đã lắm, đàn bà rất sượng. Anh cầm lấy để phòng thân, có gặp được con nào thì bôi nghe. Chứ anh cứ xiu xiu, ỉn ỉn thế thì đàn bà chạy hết. Mới lại anh phải chú ý sức khỏe. Dạo này nhìn anh gầy quá. Thương anh lắm, biết không?

Trên đường về, nước mắt hấn chảy dài trên gò má.

Hung Phan

Chú Tiều

Mình quen với chú Tiều trong một trường hợp hy hữu, chú người Triều Châu trên dưới 60 tuổi được người quen gọi là chú Tiều cho thân mật. Hôm đó, mình từ Bình Thạnh có dịp vào Chợ Lớn, chạy đến gần Ngã Tư Thành Thái Nguyễn Tri Phương thì bị xẹp bánh, cũng may sát Ngã Tư có chỗ sửa xe của thằng bạn, liền đẩy vô cho nó vá, lúc ấy ngay góc ngã Tư có một đám đang tụ tập chơi cờ tướng. Vốn cũng mê cờ tướng (đã từng đoạt giải nhất Phường) và cũng để giết thời gian chờ vá xe, mình tiến đến làm khách châu rìa.

Bàn Cờ tướng đang đến hồi sôi nổi, tiếng cãi nhau chí chóc của người chơi và đám châu rìa theo luật "Hạ thủ bất hoàn". Lúc ấy có một người đàn ông nhỏ thó, đen đúa. Ăn mặc lồi thối, lệt xệt, đôi dép da cũ mềm, đi cái xe cub đời Tống không có chân chống, mỗi lần dừng xe là phải kiếm cái gốc cây hay đoạn vỉa hè để tựa, tiến đến chỗ bàn cờ, khách chơi cờ trông thấy nhường cho ông một chân cầm trích.

Ông lão cũng không khách sáo ngồi xuống bày ván mới, đi được một hồi địch thủ của ông lâm thế nguy sắp bị chiếu bí, mình ngửa miệng bày cho vài thế giải nguy ông lão nhìn mình kẻ mồm cưỡi, sau khi dứt điểm được đối thủ ông đứng dậy tiến đến bên mình vỗ vai kẻ bảo:

- Chú em chơi cờ khá quá giải được các thế của Ngộ, thôi ngồi xuống giao lưu vài ván chơi.

Sau hôm đó, theo giao hẹn vào khoảng 5 giờ chiều chú Tiều đợi mình ở đây để đánh cờ. Đúng 3 ván, rồi ai đi đường nấy. Mình thua nhiều hơn thắng!

Một hôm, làm xong ba ván chú Tiều nói với mình:

- Hôm nay chú em lì nhậu với ngộ, bữa nay qua đi.

Mình hào hứng ok liền. Mà chiều nào chú Tiều cũng kêu mình đi nhậu, cũng kèm thêm câu "Bữa nay qua đi". Lại nữa, toàn nhà hàng máy lạnh, mấy em phục vụ đẹp nồn nà. Chốc chốc chú Tiều lại loay hoay móc trong cái túi quần soóc te tua cóc cáy cuộn tiền bự tổ chẳng, xĩa mỗi em 1 tờ. Tuổi già bo chơi vậy, chẳng

có mục đích gì, nhưng các em ngồi xoắn vào lòng, chăm bẵm như mẹ chăm con, mớm dứt các miếng. Thiếu mỗi vạt ti cho bú.

Nhậu miễn phí dăm lần như vậy, mình áy náy, kiếm cơ né không đi. Sáng đó chú Tiều điện thoại mời mình ghé nhà chơi. Cha mẹ ơi, nhà biệt thự, có cả hồ bơi, ao cá, vườn cây cảnh. Phía sau xây riêng một khu nhà gỗ theo đúng kiểu người Hoa xưa. Toàn gỗ quý. Mình giật mình hoảng hốt!:

- Chú chắc là mới bán được đất? Có thấy chú làm ăn gì đâu mà có cái biệt thự lớn vậy?

Chú Tiều cười nhẹ hều:

- Nhà Qua nhiều đời làm nghề quay thịt xá xíu, bỏ mối khắp cái SG Chợ Lớn này. 14 tuổi là Qua đã đứng canh lò quay thịt, nên người nó quắt lại còn có vậy. Làm riết đến năm tròn 60 tuổi thì Qua nghỉ, cho con cháu làm. Giờ mỗi sáng 5h Qua dậy, mở tủ lấy 3 triệu mang đi xài chơi. Qua kêu chú đi nhậu mấy bữa mà chú trốn, biết chú có lòng tự trọng nên Qua phải mời chú đến nhà chơi cho biết là Qua dư dả, chứ thực tình qua ít mời ai về.

Mình tò mò:

- Thế sao chú lại chơi với tui !?

Chú Tiều ung dung đáp.

- Lòng người khó đoán. Nhưng qua biết cách dò lòng người.

Mình khẩn khoản.

- Cách nào chú dạy tui với!

Chú Tiều nhìn tôi cười tinh quái:

- Thế chú nghĩ mỗi ngày qua đánh với chú 3 ván cờ và nhậu nhẹt để làm gì? Ông bà xưa có dạy muốn biết lòng người không gì tốt hơn là trong sòng bạc và tiệc rượu.
- Dạ xin bái phục, bái phục!

Trần Khắc Tường.